

REGLUGERÐ

um skilyrði þess að sjálfstætt starfandi einstaklingar fái atvinnuleysisbætur.

Orðskýringar.

1. gr.

Í reglugerð þessari er merking hugtaka sem hér segir:

1. *Sjálfstætt starfandi*: einstaklingur sem starfar við eigin rekstur eða sjálfstæða starfsemi í því umfangi að honum sé gert að standa mánaðarlega, eða með öðrum reglubundnum hætti skv. ákvörðun skattyfirvalda, skil á tryggingagjaldi og virðisaukaskatti.
2. *Rekstur*: sjálfstæð starfsemi eða rekstur með eða án sérstaks atvinnutækis.
3. *Nákominn*: einstaklingur sem er tengdur eða skyldur sjálfstætt starfandi, sbr. 3. gr. laga um gjaldþrotaskipti nr. 21/1991.

Bótaréttur.

2. gr.

Atvinnuleysisbætur sjálfstætt starfandi sem verður atvinnulaus og er í atvinnuleit og uppfyllir skilyrði reglugerðar þessarar ákvarðast á eftirfarandi hátt:

1. Hafi hlutaðeigandi staðið í skilum með greiðslu tryggingagjalds og staðgreiðsluskatts af reiknuðu endurgjaldi miðað við fullt starf vegna síðustu 12 mánaða áður en hann varð atvinnulaus á hann rétt á hámarksbótum, sbr. 24. gr. laga um atvinnuleysistryggingar, en hlutfallslega ella miðað við fjölda mánaða sem tryggingagjaldi var skilað.
2. Hafi hlutaðeigandi á liðnum 12 mánuðum verið bæði í launavinnu og rekstri þá skal hver mánuður sem tryggingagjald og staðgreiðsluskattur hefur verið greitt fyrir miðað við fullt starf samsvara fullri dagvinnu þann mánuð við úrskurð bóta.
3. Greiðslur bóta skulu aldrei hefjast fyrr en 20 virkum dögum (4 vikum) eftir að hlutaðeigandi skráði sig atvinnulausan fyrsta sinni og staðreynt hefur verið að hann var sjálfstætt starfandi, að hann hefur lagt starfsemina niður og er í atvinnuleit og hann uppfyllir skilyrði reglna þessara að öðru leyti.
4. Að öðru leyti gilda ákvæði laga um atvinnuleysistryggingar um bótarétt, útreikning bóta og biðtíma vegna tekjutengingar.

Lok sjálfstæðrar starfsemi.

3. gr.

Sjálfstætt starfandi telst vera atvinnulaus, þegar hann uppfyllir öll eftirtalin skilyrði:

1. er hættur rekstri, sbr. 4. - 6. gr.,
2. hefur ekki tekjur eða tekjuígildi af rekstri,
3. hefur ekki hafið störf sem launamaður,
4. er sannanlega í atvinnuleit og getur tekið tilboðum um vinnu,
5. hefur tilkynnt lok rekstrarins til opinberra aðila, sbr. 4. gr.

Árstíðabundin stöðvun starfsemi eða tímabundin hlé, vegna verkefnaskorts eða af öðrum ástæðum, veita sjálfstætt starfandi ekki rétt til atvinnuleysisbóta.

4. gr.

Til að tilkynning um lok sjálfstæðrar starfsemi teljist fullnægjandi þarf hún að bera með sér að:

1. lok sjálfstæðrar starfsemi hafi verið tilkynnt launagreiðendaskrá ríkisskattstjóra og
2. virðisaukaskattskyldri starfsemi hefur verið hætt.

5. gr.

Sjálfstætt starfandi sem hefur haldið áfram persónubundnu starfi sínu við reksturinn eftir að hafa byrjað í launavinnu telst ekki atvinnulaus og í atvinnuleit, þó hann missi launavinnuna, nema hann uppfylli skilyrði 3. gr. þegar hann missir launavinnuna.

Afhending eða lokun.

6. gr.

Sjálfstætt starfandi telst hættur rekstri ef hann sannar að rekstri hafi verið hætt, hann framseldur öðrum eða tekinn til gjaldþrotaskipta.

Sjálfstætt starfandi getur talist vera hættur rekstri áður en að til afhendingar eða lokunar kemur, ef hlutaðeigandi leggur fram skriflega sönnun á því að honum hafi verið gert ókleift að halda rekstrinum áfram t.d. með vörslusviptingu atvinnutækis.

Sjálfstætt starfandi getur ekki uppfyllt skilyrði 1. og 2. málsg. með því að afhenda reksturinn nákomnum.

Viðurlög.

7. gr.

Nú verður sjálfstætt starfandi uppvís að því að hafa sótt um atvinnuleysisbætur í tímabundnu hléi vegna verkefnaskorts eða af öðrum ástæðum eða að hafa haldið áfram sjálfstæðri starfsemi án tilskilinnar skattalegrar skráningar og skal stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs eða sá sem stjórnin hefur falið að annast greiðslu atvinnuleysisbóta til sjálfstætt starfandi, endurkrefja hlutaðeigandi um ofgreiddar bætur í samræmi við ákvæði 41. gr. laga um atvinnuleysistryggingar nr. 93/1993. Jafnframt skal hlutaðeigandi sviptur bótarétti í hámarkstíma skv. 41. gr. laganna.

Nú hefur sjálfstætt starfandi í starfsgrein sem í eðli sínu er árstíðabundin störf í greininni að nýju innan 12 mánaða frá því að hann sótti um atvinnuleysisbætur og skal þá litið svo á að um tímabundið hlé hafi verið að ræða, sem ekki veitti rétt til atvinnuleysisbóta. Skal þá stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs eða sá sem stjórnin hefur falið að annast greiðslu atvinnuleysisbóta til sjálfstætt starfandi, endurkrefja hlutaðeigandi um greiddar atvinnuleysisbætur í samræmi við ákvæði 41. gr. laga um atvinnuleysistryggingar. Jafnframt skal svipta hlutaðeigandi bótarétti í hámarkstíma skv. 41. gr. laganna. Sama gildir ef í ljós kemur að hlutaðeigandi hefur haldið áfram sjálfstæðri starfsemi án tilskilinnar skattalegrar skráningar.

8. gr.

Reglugerð þessi sem sett er með stoð í 1. gr. laga um atvinnuleysistryggingar nr. 93/1993 öðlast gildi 1. október 1993.

Ákvæði til bráðabirgða.

Sjálfstætt starfandi sem er atvinnulaus og í atvinnuleit 1. október 1993 getur sótt um atvinnuleysisbætur og átt bótarétt í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar og laga um atvinnuleysistryggingar á grundvelli tryggingagjalds af reiknuðu endurgjaldi fyrir tímabilið 1. október 1992 - 30. september 1993.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 24. september 1993.

Guðmundur Árni Stefánsson.

Páll Sigurðsson.